

● Reisfotografie en hardware ●

Wessel Sijl

Soms een moeilijke combinatie

Bij het verschijnen van deze editie van de SoftwareBus zullen veel lezers hun zomervakantie achter de rug hebben. De vakanties zijn van die momenten waarop je (ook) fotografisch los wil gaan, ongeacht wat je doet; met een bestemming in het binnen- of buitenland, met voet- of fietstochten, enz.

Wellicht zullen velen, ondanks vele fotografische uitdagingen, het gewicht en volume van de foto-uitrusting soms als hinderlijk ervaren, dat wil zeggen als je niet met je smartphone fotografeert, maar met een alleszins complete set fotohardware aan de slag gaat. Het zal van mens tot mens verschillend zijn, maar de eerlijkheid gebiedt de schrijver van dit artikel toe te geven dat dit jaar voor het eerst het 'gesjouw' met fotospullen als hinderlijk is ervaren. Ongetwijfeld speelt de oplopende leeftijd daarbij een rol; ooit maalde ik niet om een onsje meer aan gewicht en volume, maar nu ik 65 ben, ervoer ik voor het eerst tijdens het beklimmen van een Oostenrijkse alp dat ik niet meer zo 'trittfest' was. Dat deed me nadenken of er andere opties denkbaar zijn, waar je ongeveer dezelfde fotografische mogelijkheden tot je beschikking hebt, met vergelijkbare brandpuntsafstanden kunt werken, en een gedegen kwaliteit van het fotowerk is gegarandeerd, maar dan klein en licht. Er blijken inderdaad fijne alternatieven te zijn. Lees verder, welke overwegingen daaraan vooraf zijn gegaan, en wat de mogelijkheden zijn.

De schrijver van dit artikel naar de top, met de spiegelreflexcamera

Die fraaie bergtop in de Oostenrijkse Alpen, boven de 3000 meter en via besneeuwde hellingen en 'Klettersteigs', heb ik gehaald - conditie en beweeglijkheid zijn nog prima in orde - maar die wat slingerende spiegelreflexcamera met forse lens bleek hinderlijk voor stabiel voortbewegen. Ondanks een goede camerariem met tweepunts bevestiging, schuin over de schouder gehangen, en extra gefixeerd door de schouderriem van de rugzak, voelde je de combinatie steeds een beetje naar links of rechts trekken. En dat juist op plekken waar dat riskant kan zijn, zoals op een smalle bergkam. Maar ook in heel andere omstandigheden, zoals bij een wandeling door een snikhete stad in diezelfde vakantie, begon het volume en het gewicht van de camera + lens me tegen te staan. Zelfs de meest ergonomische en huidvriendelijke camerariem kan op je bezwete lijf uiteindelijk een verzoeeking worden, en dan voelt de camera als lood. Ondanks het feit dat aangeraden wordt om de mee te nemen cameraspullen af te stemmen op de soort tocht die je wilt gaan maken (van stadswandeling tot een zware hike), en dus vooral niet teveel mee te nemen, blijft het telkenmale een puzzel: wat wel en wat niet? Vooral de vraag welke lens of lenzen je meeneemt.

Een fraaie foto-uitrusting, maar het kan zwaar worden

Een aantal jaren geleden had ik al een pragmatische keuze gemaakt, met de aanschaf van 'reisobjectief'. Dat betrof een 18-300 millimeter lens (gerekend naar het APS-C-formaat van de beeldchip). Zo'n alles-in-één-lens bespaart al veel gewicht en volume, en je hoeft geen lenzen te wisselen. Dat laatst is zeker ook handig op plekken waarop je niet stabiel staat (zoals zo'n voornoemde bergkam), of op winderige stranden met risico dat er zand in je systeem komt, enz. Je moet er wel wat optische concessies voor accepteren, vooral bij fotograferen in de uiterste zoom-instellingen; bij lenzen met dermate fors zoombereik is dat onontkoombaar. De fabrikanten proberen dat zoveel mogelijk te corrigeren, maar het zal nooit op kunnen tegen de kwaliteit van prime lenzen of lenzen met een beperkt zoombereik.

Hoe dan ook, ik heb verschillende jaren plezier van dit objectief gehad, en heb de concessies geaccepteerd (waarbij ik best nog veel heb kunnen compenseren met zorgvuldige digitale nabewerking thuis op de pc).

Maar toch, ook zo'n 18-300 mm objectief is uiteindelijk een fors ding, en samen met de camerabody vormt het toch een aardig gewicht.

De best fraaie en goede Sigma 18-300 mm-lens

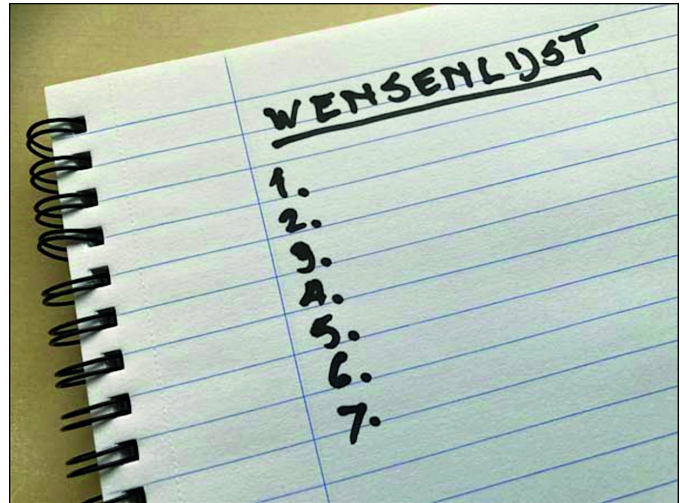
Het kan interessant zijn om over te schakelen van een spiegelreflexcamera naar een systeemcamera. Die zijn in de regel kleiner en lichter. Vooral de merken die gebruik maken van het four-third beeldchip formaat, zijn een flink stuk compacter. Maar ja... dat doet wel ineens heel erg veel pijn in de portemonnee, zeker als je een vergelijkbare uitrusting wil. En ook bij die categorie camera's zie je momenteel de prijzen flink oplopen.

Daarbij komt dat voor veel mensen geldt dat er verder niets mis is met de bestaande foto-uitrusting op basis van een spiegelreflexcamera. Het hinderlijke qua gewicht en volume zit hem vaak juist met die vorenbedoelde omstandigheden, tijdens reizen en dergelijke. Bij 'normale' fotodagen ligt dat vaak anders. Je gaat bijvoorbeeld met de auto naar een interessante fotoplek toe, en daar blijft het lopen of sjouwen met een wat zwaardere uitrusting beperkt (dan gaat er vaak ook een statief mee). Of je stelt je in op een foto-excursie, bijvoorbeeld naar een stad, in een seizoen dat het niet zo heet is, en je regelmatig kunt pauzeren. Zo heb ik wel eens in het vroege voorjaar - dus als het niet heet is - een stedentrip naar Praag gemaakt, speciaal voor de fotografie, en daarbij ondervond ik de hele dag lopen met een fotogzak niet als hinderlijk, al was het alleen maar vanwege het feit dat je op elke hoek van de straat wel een kroegje had voor een kop koffie of een biertje, en daarmee ook even rust kon pakken.

Maar terug naar die (langere) vakantie-reizen. Is alleen daarvoor - dus zonder aanschaf van een complete nieuwe uitrusting - een goed alternatief te bedenken? Behalve gewicht en volume speelde daarbij nog een andere gedachte: kan de inhoud van handbagage bij vlieg-reizen beperkt blijven (want velen - net als ik - stoppen liever niet hun dure foto-uitrusting in de ruimbagage, met de risico's van zoek raken en niet meer boven water komen...)?

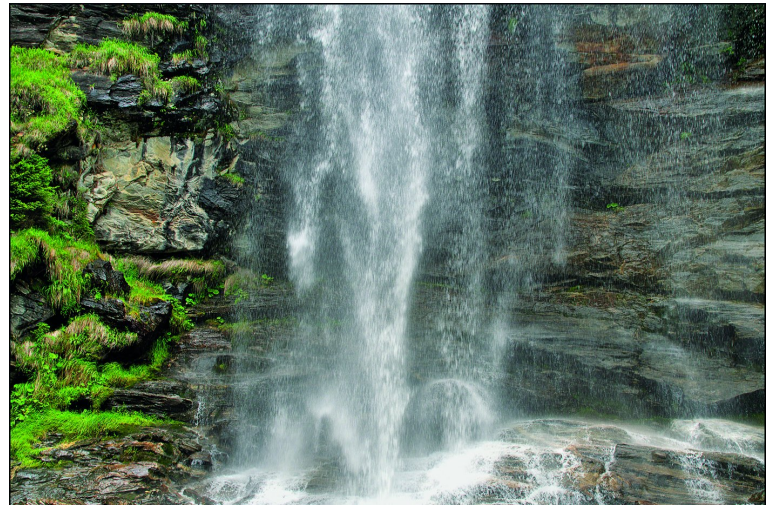
De markt voor kleine maar zeer veelzijdige reiscamera's, die ook professionele features aan boord hebben, is vrij klein. Maar ik heb een zeer fijn alternatief voor mijn spiegelreflexcamera met multizoomlens gevonden, dat wil zeggen: passend bij mijn (specifieke) wensen.

Zoveel mensen met zoveel wensen

Fraaie fotoplekken, maar beter niet om lenzen te wisselen

De wensen zijn per fotograaf nogal verschillend, maar ter illustratie, hierbij mijn wensen/eisen/overwegingen:

(1) de camera moet een zoombereik hebben dat overeenkomt met voornoemde 18-300 millimeter lens, of meer, (2) de camera moet fotobestanden in RAW kunnen wegschrijven, (3) de camera moet met de kleurruimte Adobe-RGB kunnen werken, (4) ondanks groot optisch zoombereik moet de beeldkwaliteit vergelijkbaar of beter zijn dan mijn 18-300 mm lens, (5) de beeldchip moet niet te klein zijn, omwille van een fraai dynamisch bereik en beperking van ruis, (6) de camera moet ook een reeks 'gemakkelijke' automatische instellingen hebben voor eventuele snelle acties, of kunnen fotograferen onder zeer moeilijke omstandigheden, (7) de camera moet bij voorkeur in een jaszak passen, of in de boven-/zijklep van een rugzak, of in een handtas of crossbodybag, (8) de camera moet lekker/ergonomisch in de hand passen en zich dito laten bedienen, en eventueel worden vastgeclipd aan bijvoorbeeld de schouderriem van een rugzak, (9) de camera moet over een viewfinder (oogzoeker) beschikken, omwille van stabiel fotograferen - ik ervaar het gekijk op een LCD met half gestrekte armen, net als bij een smartphone, als onprettig en instabiel, en (10) de accu moet lang - veel opnamen - mee kunnen gaan. En dan zou ik bijna vergeten dat het ook nog tegen een redelijke aanschafprijs moet zijn. Daarbij heb ik gemakshalve de nieuwprijs van een multizoollens als benchmark gehanteerd.

De uiteindelijke keuze

Al met al een forse lijst aan wensen/eisen. Maar mijn keuze is gevallen op de Panasonic Lumix DC-TZ200. Ik realiseer me - nogmaals - dat de persoonlijke overwegingen voor ieder ander compleet anders kunnen zijn. Zie dit vooral als een voorbeeld, voor het geval je zelf ook tegen dergelijke overwegingen en beslissingen aanloopt.

Deze (fantastische) camera sluit prachtig aan op mijn wensen. Ik zal verder geen opsomming geven van de details. De geïnteresseerde lezer kan de features makkelijk vinden op internet. Maar een ding wil ik toch graag vermelden: de fotokwaliteit begint met de kwaliteit van de lens, en op deze camera zit de Elmar-lens van de Duitse producent Leica, en die naam behoeft geen nader betoog. De optische prestaties zijn verbluffend, en - zeker in de uiterste zoombereiken - veel beter dan mijn multizoollens voor de spiegelreflexcamera. Vooral qua lichtafval in de hoeken, scherpte, voorkomen van sferische aberratie, enz..

Overigens zijn er ook fantastische vergelijkbare camera's van andere merken, die op veler wensen zullen aansluiten.

Die voornoemde optische kwaliteit heeft trouwens nog een andere achtergrond, die ook geldt voor systeemcamera's en voor andere (edel)compactcamera's: de positionering van de lens is véél beter dan bij een spiegelreflexcamera. Voor de beste optische prestaties ligt het achterste lensdeel vrij kort op de beeldchip (en vroeger de film). Bij een spiegelreflex-

camera is dat onmogelijk, vanwege de vereiste ruimte voor de opklapbare spiegel, waardoor de lens veel verder naar voren ligt, en dat is altijd een vervelende optische concessie. Sinds de uitvinding van de spiegelreflexcamera is daarvoor een oplossing gevonden, die in de loop der jaren overigens steeds beter is geworden: het gebruik van een zogenaamd retrofocus objectief (eigenlijk - basaal gezegd - een omgekeerde verrekijker). Maar hoe fraaie die optische oplossing is (geworden), het is en blijft een concessie. Zoals gezegd hebben compact- en systeemcamera's daar geen last van, en staan daarbij al meteen - vooral bij gebruik van kwaliteitslenzen - ten opzichte van spiegelreflexcamera's met 1-0 voor. Het aantal gebruikelijke lensafwijkingen is minder, en die zijn ook gemakkelijker te compenseren. Wellicht is dit iets om in gedachten te houden, als je de aanschaf van een camera overweegt.

Hierboven en hiernaast de eerste resultaten met de nieuwe edelcompact

Inmiddels ben ik aardig gewend geraakt aan de nieuwe camera, en het begint een verlengstuk van mezelf te worden. Toegegeven, ook hierbij zijn wat concessies geaccepteerd: de wat kleinere (maar zeker afdoende - ook voor grotere prints) beeldchip, geen aansluiting voor een flitser, en geen mogelijkheid om filters op te schroeven (zoals polarisatiefilter, halfgrijsfilter, enz.). Maar daarmee valt goed te leven, zeker als de andere kwaliteiten daar tegenover gehouden worden; niet in de laatste plaats de kwaliteit van de lens. In oktober ga ik weer op reis. Ditmaal fietsen in Jutland, Denemarken. Deze rakker gaat mee in het zijvak van de stuurtaas. We gaan het zien hoe dat wordt ervaren, maar ik heb er alle vertrouwen in.

